

"Vi vil så gerne have, at I bliver lidt længere"

Af: rektor Ralf Hemmingsen og prorektor for uddannelse Lykke Friis

Der var engang et universitet, som levede et tilbagetrukket liv på afstand fra den politiske debats epicenter. Man skulle bladre mange gange i morgenavisen, før man stødte på universitetspolitik – hvis overhovedet. Et medlem af Folketingets Videnskabsudvalg lod endda vide, at udvalget på Christiansborg-lingo gik under navnet "Kloakudvalget", fordi det blandt MF'ere blev opfattet som det mindst attråværdige i hierarkiet over organer på Borgen. I de senere år er uni rykket op på forsiden og ind i prime time TV. Fra Uniavisen og Forskerforum og ud på alle platforme. Universiteterne er blevet "High politics". Stridens æbler er kvalitet og relevans, og universitetet er på anklagebænken for undladelsessynder på stribe.

Til tider skabes det indtryk, at uni'erne bare ligger og vegeterer på sofaen og kun bliver jaget op af handlekraftige politikere, men det er en fordrejning. KU har sat gang i mange og ganske substantielle reformer helt tilbage fra 2010. Et par nedslag: Projekt Den Gode Uddannelse, 12 timer kravet og studiemiljøsatsningen. Projektet der skal give pædagogik og didaktik et løft med 32. mio. kr. 2016-puljen, som investerer 70 mio. kr. i uddannelse, fra forskningsbaseret undervisning til e-læring.

Vi går også analytisk til værks, senest med Trivsels- og tilfredshedsundersøgelsen. Den skal vi selvfølgelig handle på. Det mest slående tal er 28. Nemlig det antal timer, som de studerende i snit bruger på at studere. Selvfølgelig er det et gennemsnitstal, men det giver stof til eftertanke. Hvis ikke en discountpræget virksomhed var kommet på sloganet "Vi vil så gerne have, at I bliver lidt længere", kunne vi have gjort det til vores. For det handler jo dybest set om at skabe så attraktive forhold, at undervisere og studerende gerne vil blive hængende på KU og yde en mere omfattende faglig indsats. Så vores tilgang er ikke løftede pegefingre eller anklager om, at de studerende er dovne. Vi møder derimod ofte dybt engagerede studerende, der gerne vil have mere udfordrende interaktion med forskerne.

Men det kræver også, at KU stiller bedre rammer til rådighed, hvilket også er noget vi diskuterer i Tolvmandsudvalget, hvor vi følger op på fremdriftsreformen. Det kniber især med studiemiljøet på mange kandidatuddannelser, hvor der ofte mangler en følelse af fællesskab. Konkret funderer vi i ledelsen over, om vi skal orkestrere en studiestart på kandidaten, som ligesom på bachelor-delen kan have gavn af at blive skudt i gang med festlige og faglige arrangementer, der ryster folk sammen. Et andet punkt er øget brug af "studenter-supervisorer".

Derudover må vi også erkende, at vi lever i en verden, hvor der kommer mange ind på universitetet - samtidig med at kravene fra omverdenen konstant udvikler sig. Så vi kan ikke nøjes med at gentage de gode, gamle svar på nye

problemer. Vi skal se på, hvordan vi får mere struktur ind i uddannelserne, uden at vi reducerer universitetet til en lineær maskine. Vi skal overveje, hvordan dygtige forskere kan få tid til deres forskning, uden at de via frikøb mister kontakten til de studerende. Vi skal diskutere, om det kan være gavnligt at indføre en minimumskaraktter som indgang på de uddannelser, hvor frafaldet er størst. Eller om man kan dimensionere optaget på nogle uddannelser, uden at vi dermed kompromitterer selve kernen i universitetet. Nemlig at det ikke er let at forudfakturere fremtidens behov for uddannelse. Vi kan kun satse på kvalitet. I sidste instans er stærk forskningsbaseret undervisning den mest holdbare løsning.